

La sala de cinema, un escenari teatral

El Cinema Truffaut o l'Ocine de Girona són bons exemples de les possibilitats més enllà del cinema de les actuals sales de projecció, que han trobat nous públics d'aficionats al teatre o a la música que poden gaudir de projeccions de teatre, dansa i música amb la gran qualitat d'imatge i de so que permeten aquestes sales.

Text > **JUDIT NAVARRO**, periodista

Des dels inicis del setè art, el teatre treu el cap al món del cinema d'una manera o altra. Si bé és cert que el cinema necessita històries amb prou possibilitats per adaptar-se al llenguatge cinematogràfic, podem trobar infinitat de pel·lícules força fidels a l'obra teatral original. És el cas, per exemple, de *Le Prénom*, obra de teatre que es va estrenar el 2010 i que dos anys després els mateixos autors, Matthieu Delaporte i Alexandre de La Patellière, van adaptar al cinema. De la mateixa manera, també el teatre ha anat experimentant nous formats arran de l'aparició del cinema. Una clara mostra és *Comedias bárbaras* (2003), adaptada pel dramaturg Pablo Ley i dirigida per Bi-

gas Luna. Ara són les sales de cinema les que fan un pas endavant en aquesta relació. Òpera, ballet i obres de teatre també es poden veure projectades a la pantalla gran d'algunes sales. A la ciutat de Girona, ciutat de cinema i teatre, es pot gaudir d'aquesta experiència al Cinema Truffaut.

El Cinema Truffaut

El Cinema Truffaut té els orígens l'any 1992, a la sala B del antic Cinema Modern de Girona, coneguda com a Cinema-estudi Truffaut. Aquesta sala no només estava destinada a la projecció de pel·lícules en versió original, sinó que també s'aprofitava per a presentacions de llibres i conferències. La gestió de la programació i l'organització de dife-

rents esdeveniments al Cinema-estudi Truffaut anava a càrrec del Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona, creat l'any 1990 i presidit per Guillem Terribas. El 1999, un cop el Cinema Modern ja havia tancat les portes, el Col·lectiu de Crítics de Girona va guanyar el concurs per poder administrar el que avui dia coneixem com a Cinema Truffaut: una sala on es poden veure pel·lícules en versió original, assistir a conferències i presentacions i, des de fa dos anys, també gaudir del teatre. Aquesta última adaptació és una mostra més que el Cinema Truffaut no és un cinema convencional, com tampoc ho era François Truffaut, un dels màxims representants de la *nouvelle vague*. Aquesta 'nova onada' entre els cineastes francesos de finals dels anys cinquanta es va caracteritzar perquè va introduir l'espontaneïtat i la improvisació a les seves pel·lícules, dues qualitats per natura del teatre.

>> Imatge promocional del *Hamlet* del National Theatre de Londres, amb Benedict Cumberbatch.
FONT: NATIONAL THEATRE (JOHAN PERSSON)

S'obre el teló al cinema

Va ser l'any 2016 quan va arribar a Girona el millor del West End de la capital britànica guiat per Temporada Alta i el Cinema Truffaut, després d'haver arribat a un acord amb els cinemes Yelmo. El Royal Theatre de Londres ja feia cinc anys que duia a terme el National Theatre Live, amb uns èxits d'audiència indiscutibles. Aquesta iniciativa consisteix a emetre en directe a les sales de cinema que hi tinguin els drets les millors obres teatrals del moment. Les projeccions no es limiten a una imatge fixa cap a l'escenari, sinó que compten amb una producció capaç de captar l'atenció de l'espectador amb diferents plànols,

>> Teatre en pantalla gegant al Truffaut. (Autoria: CLAUDI VALENTÍ)

atès que la càmera es passeja entre els actors i el decorat. D'aquesta manera, el Cinema Truffaut atrau enamorats del cinema i del teatre des de la seva primera estrena de teatre en directe, el gener del 2016, que va ser *Hamlet*, obra interpretada per Benedict Cumberbatch. El cicle National Theatre Live va començar incloent sis obres en sis mesos i actualment s'ha estès a nou obres per a nou mesos.

El 2016 va arribar a Girona el millor del West End de Londres guiat per Temporada Alta i el Cinema Truffaut

El National Theatre Live, però, no és l'únic vincle que el Cinema Truffaut té amb el teatre. De fet, en té un altre de més antic i de casa: Temporada Alta. Va ser amb Teatro di Guerra que el Cinema Truffaut va tenir el seu primer contacte amb el festival de tardor. A partir d'aleshores, la sala ha sigut, any rere any, un espai fix dins del programa del festival, amb preestrenes de pel·lícules majoritàriament de productors i directors catalans. Algunes d'aquestes pel·lícules, a més, tenen relació amb les arts escèniques, ja que estan basades en una obra de teatre o bé hi reflexionen. Atesa la bona sintonia entre Temporada Alta i la sala, el festival hi va afegir el cicle Cine i Escena, del qual es van presentar al Cinema Truffaut 55 curts i, a l'edició

següent, s'hi van projectar els cinc finalistes del Premi Temporada Alta Cine i Escena, iniciativa duta a terme amb la col·laboració de Jameson Notodofilmfest. D'aquesta manera, el Cinema Truffaut ha acabat sent la seu cinematogràfica de Temporada Alta.

Cal afegir que Temporada Alta també ha contribuït a fer que aquesta germanor entre cinema i teatre es mantingui gràcies a la iniciativa The One Project, amb la col·laboració de Nanouk Films i l'Arts Santa Mònica. Es tracta de tot un repte artístic per als grans professionals de les arts escèniques. Cada any, l'artista convidat del festival ha d'encarar el que per a molts és la seva primera experiència en el llenguatge cinematogràfic: el rodatge d'un curtmetratge. El tret de sortida va anar a càrrec de Blai Mateu i Camille Decourtye, de la companyia Baro d'Evel Cirk, amb *The Missing Part*, l'estrena del qual es va projectar al Cinema Truffaut i que, posteriorment, va rebre el premi internacional de Choreoscope i va ser candidat al millor curt de la novena edició dels Premis Gaudí.

Caldrà esperar, però, a la tardor per saber les propostes de Temporada Alta per aquest any 2018, i fins al novembre per conèixer la primera obra del cicle National Theatre Live al Cinema Truffaut.

Ocine, cant i dansa en pantalla

El teatre no és l'únic art que ha sigut ben rebut a les sales de cinema. L'Ocine de Girona també ha volgut obrir les portes a l'òpera i el ballet. L'Ocine projecta espectacles que es representen en diferents localitzacions, com ara el Gran Teatre del Liceu de Barcelona o l'Opéra National de París,

entre d'altres. En aquest cas, també s'ofereixen aquestes obres projectades en temps real. D'aquesta manera, els aficionats de l'òpera i el ballet poden accedir a propostes que de vegades queden fora del seu abast per motius geogràfics, econòmics o per falta de localitats.

La bona acollida d'aquesta nova manera de veure l'òpera i el ballet es troba, doncs, tant en el públic d'aquestes arts com en el del cinema. Per a tots es tracta d'una experiència nova i inigualable. Des de la comoditat de la butaca, la qualitat del so i de la imatge emesos des de la gran pantalla aporta apreciacions impossibles de captar tot i estar a la primera fila del teatre. Un clar exemple és el dels fragments musicals en temps *allegro*: gràcies a la seva filmació es poden visualitzar els ràpids moviments dels peus dels ballarins.

Aquesta temporada, el programa d'òpera i ballet a l'Ocine també ha quedat marcat pel segell londinenc: cinc de les set obres provenen de la Royal Opera House. De fet, encara hi ha temps per poder assistir a un gran clàssic del ballet representat en aquest teatre: *El llac dels cignes*, de Txaikovski, dirigit per Koen Kessels.

L'Ocine projecta espectacles que tenen lloc al Gran Teatre del Liceu de Barcelona o a l'Opéra National de París